No. 2336 Zaterdag 13 October 1928. 45ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50; voor elken regel meer 10 cts.

Curaçaosche sprokkelingen.

De Openbare Gezondheidsdienst.

II.

Wij schreven reeds dat er aan onzen Openbaren Gezondheidsdienst blijkbaar iets hapert, en wezen in dat verband op een jammerlijk tekort aan doctoren in gouvernementsdienst. Laten wij hopen dat de oproep in de Hollandsche bladen gedaan een gunstig resultaat moge opleveren.

Doch er is nog heel wat meer dat de twijfel wettigt of de zorg voor onze volksgezondheid wel aan goede handen is toevertrouwd.

Een goede kraamverpleging is toch zeker wel een der voornaamste eischen der volksgezondheid. Wij hebben er reeds meer over geschreven, en door het Bestuur is deze eisch volmondig erkend, terwijl het tevens moest erkennen dat daaraan zeer veel ontbrak. En toch is men maar blijven voortsukkelen, totdat men ten slotte tot den noodtoestand van thans geraakt is, waaraan ten spoedigste een eind moet komen.

Voor een goede kraamverpleging is noodig een behoorlijk stel bekwame vroedvrouwen, die een degelijke opleiding genoten hebben en alleszins voor haar taak berekend zijn.

Dit klemt nog te meer, nu de bevolking onzer stad gestadig toeneemt, nu het getal Hollandsche gehuwde vrouwen van elken stand een vrij aanzienlijk contingent vormt onzer bevolking.

Zelfs zonder met dezen laatsten factor rekening te houden, ook zelfs de talooze Venezolaansche, Engelsche, Fransche, en Surinaamsche vrouwen, die zich hier zijn komen vestigen, buiten beschouwing latend, is de kraamverpleging hier tegenwoordig volstrekt onvoldoende, om niet te zeggen dat zij op schromelijke wijze verwaarloosd is. Noch de leeken, noch de doctoren zijn erover tevreden.

Een bekend medicus gaf onlangs op de vraag hoeveel vroedvrouwen hier in de stad waren heel lakonisch ten antwoord: *„Nul, komma, nul"*.

En uit den mond van een ander, die een tijd lang op Aruba de gouvernementspraktijk had waargenomen, vernamen we deze ontzettende en ontstellende verklaring, dat het meerendeel der vrouwen na de bevalling *wrakken* blijven, door de slechte en geheel onvoldoende kraamverpleging.

Wel een bewijs dat zoowel het getal als het gehalte geheel onvoldoende is.

Alles bij elkaar geteld wat hier in de stad onder den naam van vroedvrouw bekend staat, komen wij tot de som van drie personen, waarvan ééne slechts, n.l. een Surinaamsche die zich hier op eigen gelegenheid is komen vestigen, een diploma bezit wat vertrouwen schenkt; ofschoon het feit dat zij een vreemdelinge is, voor haar een groot struikelblok is om het vertrouwen onzer inheemsche bevolking te veroveren. Over de twee anderen halen de doctoren veelbeteekenend de schouders op.

Dat vroeger de toestand alleszins gunstig was, zullen wij niet beweren. Dr. Waterman was reeds tien jaar geleden van meening dat de toestand onder dit opzicht geheel onvoldoende was. Geheel de kraamverpleging dreef in die dagen in hoofdzaak op Mej. ISABEL CONQUET, een uitnemende kracht, zooals eerst volkomen aan het licht kwam toen deze vrouw een paar jaar geleden stierf, en door haar dood een ware noodtoestand intrad, die met den dag erger is geworden.

Het is jammer dat indertijd het plan van dr. Waterman, tot den bouw van een afzonderlijke kraaminrichting met daarbij aansluitende opleiding voor vroedvrouwen, door gebrek aan medewerking niet tot uitvoering is kunnen komen.

Laat de kraamverpleging in de stad reeds zooveel te wenschen over, in de buitendistricten en op de eilanden is de toestand, zoo mogelijk, nog treuriger.

De getuigenis van bovengemelden dokter spreekt boekdeelen.

Het gemis aan goed onderlegde vroedvrouwen doet zich met den dag meer gevoelen. Het St. Elisabeths-gasthuis ondervindt er de gevolgen en het publiek is er wederom de dupe van.

Ongeveer 10 jaar geleden behoorde het tot de zeldzaamheden, wanneer een gehuwde vrouw naar het hospitaal ging om te bevallen. Toen ter tijd werden niet meer dan 10 tot hoogstens 20 kinderen per jaar in het hospitaal geboren. Het vorig jaar bedroeg dat getal reeds 140; en dit jaar was het getal tot begin October reeds gestegen tot 120. Dat moest toch heelemaal niet noodig zijn; want zoowel het Gouvernement als de particulieren worden door deze slechte regeling der kraamverpleging op noodelooze onkosten gejaagd.

Zóó is de toestand, — een toestand waarin verbetering *moet* komen, en waarmee geen dag kan gewacht worden.

En laat men nu niet aankomen met: het kost te veel! De middelen vloeien overvloedig en aan geld ervoor ontbreekt niet.

Ook niet met: gebrek aan personeel en aan doctoren.

Dit gebrek had niet mogen bestaan, en zou bij goede organisatie en goede betaling ook zeker niet ontstaan zijn. Laten wij hopen dat hier spoedig verbetering in kome, om dan de handen aan het werk te slaan.

Het ligt eigenlijk niet op onzen weg om de middelen ter verbetering aan te wijzen; daar zouden mannen als dr. de Houter en dr. Waterman die hier den gezondheidsdienst opgericht en georganiseerd hebben, voor noodig zijn.

Maar toch houde men 't ons ten goede, als wij een wenk in de richting van verbetering ten beste geven.

Welnu dan, laat men dan beginnen, met een aantal, van minstens 20 tot 25, ernstige, nette, voldoend ontwikkelde jongedames op te roepen: — jongedames die bereid zijn later na voldoend *theoretische* en *praktische* bekwaming als vroedvrouw, zoowel hier als op de andere eilanden op te treden. Wij stellen het aantal met opzet zoo hoog, opdat men dan de allerbeste kan uitzoeken, en er wel altijd eenige zullen afvallen, hetzij wegens gebleken ongeschiktheid, hetzij omdat ze zelf met die betrekking later geen genoegen meer nemen.

Natuurlijk zal de tegenwoordige Directeur wel zeggen, dat hij reeds met de opleiding van enkele dames bezig is.

Doch met alle respect voor zijn initiatief en goeden wil, wat beteekent dit kleine aantal van twee of drie, nu er zoo'n algemeen gebrek aan bekwame vroedvrouwen bestaat? en wat heeft men aan dat beetje theorie dat aan deze dames gegeven wordt, wanneer met die *theoretische* ook niet een *praktische* opleiding gepaard gaat? En deze laatste ontbreekt geheel en al.

Naar onze bescheiden meening, die wij graag voor een betere geven, zou zulk een cursus, bij wijze van vroedvrouwschool met bijbehoorende kraaminrichting voor het *praktisch* onderricht, best in een der quarantaine-gebouwen op Mundo Nobo kunnen worden ondergebracht. Het is natuurlijk heel niet noodig dat die instelling een bestendig karakter draagt; daar de cursus waarschijnlijk niet langer dan 2 of 3 jaar zou behoeven te duren. Is eenmaal het bestaande tekort, of laten liever zeggen, volslagen gebrek, opgeheven, dan zou de inrichting weer kunnen worden opgedoekt.

Zoowel het Gouvernement als het publiek zal er de voordeelen van ondervinden en dankbaar erkennen.

En wanneer dit nu eenmaal niet gaat, en ons voorstel voor geen verwezenlijking vatbaar is, wel laat men dan niet voor de onkosten terugschrikken, om enkele degelijke jongedames naar Holland te sturen, om na aldaar een degelijke theoretische en praktische opleiding genoten te hebben, hier terug te keeren, als alleszins bekwame en volkomen betrouwbare vroedvrouwen.

BEKENDMAKING.

Ondergeteekende maakt hierbij bekend, dat er vervalschte Curaçaosche bankbiljetten in omloop zijn.

Curaçao, 1 October 1928.

De Procureur-Generaal,
C. J. DEBROT
Adv. Gen.

2—3

Koloniale Raad.

Zitting Dinsdag 9 October.

Ingekomen is een schrijven van den waarn. Gouverneur, luidende:

„In antwoord op Uw schrijven d.d. 22 September 1928 No. 27 heb ik de eer Uw College mede te deelen dat, wegens het gevaar van beschadiging der buizen van de waterleiding onder den grond, het niet raadzaam was de sleuven, die gegraven werden voor het leggen dier buizen, direct dicht te stampen en de daar opgehoopte aarde dadelijk weg te nemen, zoodat het, onder deze omstandigheden moeilijk was den last te voorkomen welke de bewoners van huizen langs de straten, waar die sleuven zijn gemaakt, moesten ondervinden. Het gevaar voor het verkeer zou eerder vergroot zijn geworden, indien de opgehoopte aarde op die sleuven dadelijk werd weggevoerd, daar door verzakking van de aarde in die sleuven er kuilen en riolen zouden ontstaan. De Directeur van de Landswatervoorziening berichtte mij verder, dat in den door Uwen Raad geschetsten slechten toestand van enkele straten tengevolge van den aanleg van de distributieleiding van de waterleiding intusschen reeds een verandering ten goede is gekomen. Zoodra de dienstleidingen zullen zijn aangelegd zullen al de trottoirs en straten weder in behoorlijken staat worden gebracht, terwijl er voor gezorgd zal worden dat het publiek zoo weinig mogelijk last ondervindt van den aanleg der buisleidingen."

Dit schrijven wordt voor kennisgeving aangenomen.

Het ontwerp tot wijziging van de *Algemeene Politiekeur* (maximum snelheid motorrijtuigen) wordt zonder hoofdelijke stemming of gedachtenwisseling aangenomen.

Zonder hoofdelijke stemming wordt besloten het volgend schrijven aan den waarn. Gouverneur te richten.

De Koloniale Raad heeft hierbij de eer de ontvangst te erkennen van Uwer Excellentie's depeche dd. 8 September 1928 No. 2585 en van de daarin vermelde nota van toelichting en twee ontwerpen, van welke stukken met groote belangstelling is kennis genomen.

Het verzoek vervat in de laatste alinea van de aangehaalde depeche n.l. 's Raads meening omtrent de ingediende ontwerpen kenbaar te maken, werd dezerzijds in verband met voorgaande stukken rakende den aankoop en de inrichting van Parera ('s Raads schrijven dd. 3 Maart 1928 No. 9 en de gouvernements-depeche dd. 10 Maart 1928 No. 754) in den daarin bedoelden uitgebreiden zin opgevat als betreffende de werken of inrichtingen en de benoodigde sommen.

Het uitspreken van een oordeel als evenbedoeld wordt eenigszins bemoeilijkt door de omstandigheid, dat niet over een overzicht over het geheel der plannen kan worden beschikt; waarom dan ook voor eventueele verdere geldaanvragen het verzoek wordt gedaan of het Bestuur een dergelijk afgerond plan met de kostenraming zou kunnen indienen.

Zoodoende wordt het ook mogelijk na te gaan, welke bedragen gemoeid zijn met het overbrengen van de verschillende kantoren of werkplaatsen op Parera.

Ondanks het hier aangeduide bezwaar en ofschoon tijdens het onderzoek in de afdeelingen de vraag gesteld werd of al de in de nota van toelichting bedoelde inrichtingen, zoomede het materieel ook benoodigd zullen zijn na het gereedkomen der onderhanden zijnde groote werken — in hoofdzaak zullen bijv. al die trucks wel voor de wegen gebezigd worden — verklaart de Raad hierbij op grond van de overwegingen vermeld in de zesde alinea van 's Raads schrijven dd. 3 Maart bovengemeld (notulen 1927-1928 No. 19) geen bezwaar te hebben tegen de uitvoering der werken in kwestie, in het vertrouwen, dat inderdaad de verwachte verbeteringen zullen intreden.

Onder de tegenwoordige omstandigheden en bij het nijpend gebrek aan opslagruimte, voor het wegnemen de tegenwoordige bergplaats nabij het Raadhuis voor den dienst van den I. U. en D. te bestemmen, toegejuicht, ofschoon de plaats, waar deze opgesteld is, zooals dezertijds reeds vroeger te kennen gegeven, niet daarvoor in aanmerking had mogen komen. De ingang naar het Fort is daardoor aanmerkelijk vernauwd en het plein voor het Raadhuis ontsierd. In dit verband werd herinnerd aan den goeden kijk, welke Gouverneur Helfrich indertijd ten aanzien van de opslagaangelegenheid had en waaromtrent plannen besproken zijn, n.l. het trekken van een wegenkruis door de „Punda", het zoogenaamde „blok" aan welke nieuw aan te leggen straten met de noodige onteigeningen opslagplaatsen zouden worden opgericht. Hierdoor zou dit vraagstuk een volledige oplossing gevonden hebben, om maar te zwijgen van de groote voordeelen, welke deze maatregel in menig andere opzicht zou hebben teweeggebracht. Dat dit hier in herinnering wordt gebracht, vindt mede zijn grond hierin, dat wellicht dit plan nog te overwegen ware, aangezien de te onteigenen of aan te koopen gronden door aanleg van het wegenkruis zeker in waarde zullen toenemen.

Reeds in zijn meeraangehaald schrijven van 3 Maart heeft de Koloniale Raad uiting gegeven aan zijn beginsel om slechts bij (suppletoire) begrootingen kredieten toe te staan.

Thans wordt voorgesteld de bekostiging der werken uit „Onvoorzien" alhoewel deze post al lang overschreden en niet eens voor overschrijding vatbaar is. Aangezien echter het sinds afgetreden Bestuur toch meer dan eens per brief kredieten op onvoorzien te verantwoorden heeft aangevraagd en de Raad uit dezen hoofde daartegen geen onoverkomelijk bezwaar gemaakt heeft, zou hij zich niet verantwoord achten tegenover het interimair Bestuur zoo maar een ander standpunt in te nemen, te meer, waar blijkbaar de ingeslagen weg gevolgd is om meerderen spoed te betrachten. Met de verzekering, dat ook de constitutioneel juiste weg in snel tempo gevolgd kan worden, zou de Raad het Bestuur willen verzoeken dien in den vervolge wel te willen kiezen en in gevallen als het onderhavige bij suppletoire begrooting 's Raads medewerking te vragen.

Ten opzichte van het plantsoen op het Rif was men tijdens het onderzoek nog al sceptisch gestemd. Er alleszins voor zijnde om op de aangegeven plek een behoorlijk plein te maken, vreesde men echter, dat er daar, in de onmiddellijke nabijheid van zeewater, dat vaak over het strand heen slaat, geen planten zullen groeien.

Wil de Raad dus ten opzichte van dit plantsoen vrij blijven, ook de gelden benoodigd voor de volgens de nota van toelichting in verband met de havenwerken uit te voeren verfraaiing van het gouvernementsplein zou de Raad later bij (suppletoire) begrooting aangevraagd willen zien, waarbij dit college dan door gegevens in de gelegenheid gesteld zou kunnen worden zich over een en ander een oordeel te vormen en zich met kennis van zaken uit te spreken.

Tijdens het onderzoek werd van verschillende zijde bepleit, dat nu het Gouvernement zich met stadsverfraaiing gaat bezighouden, het tijd wordt, dat ook de Damesvereeniging Entre Nous die zich in dit opzicht zoo verdienstelijk heeft gemaakt, ontheven wordt van de zorg voor het Wilhelminapark.

Ten slotte werd onder betoogen van de wenschelijkheid, de vraag gesteld of de op Parera aan te leggen „slipway" ook door particulieren zal kunnen worden benut voor reparatie van hun lichters enz., aangezien ook voor particulieren een geschikte plek ontbreekt om deze vaartuigen op het droge te halen.

Op inzage van de op bladz. 5 van de Toelichting als overgelegd vermelde kaart van Parera wordt dezerzijds gaarne prijs gesteld.

Het lid R. S. Lannoy namens de Commissie van verzoekschriften verslag uitbrengend over het request van Dr. A. Bergmann, geeft als het gevoelen van de Commissie te kennen dat het niet op den weg van den Koloniale Raad ligt te doen wat adressant verzoekt. De Raad vereenigt zich met de conclusie van de Commissie.

INGEZONDEN

Goedkoop licht ? ? ?

Geachte Redacteur.

Naar aanleiding van het artikel over het licht in Uw geëerd blad van Zaterdag 6 October, wilde ik eenige opmerkingen maken.

In bedoeld artikel wordt beweerd, dat U niet begrijpt dat men van duur licht spreken kan, en noemt U dit in strijd met de waarheid.

Aan de hand v n eenige voorbeelden, welke U natuurlijk van betrokken kringen ontvangen hebt, wordt dan getracht te bewijzen, dat het licht niet duur is.

Op de eerste plaats zij opgemerkt, dat in de redeneering die gevolgd wordt een fout zit, en wel deze, dat U de lichtpunten in de oude installatie vergelijkt met Watt-gebruik in de nieuwe richting, hetgeen geheel andere zelfstandigheden zijn en niet met elkaar vergeleken kunnen worden. Wil men juist zijn, dan moet men de Watt-gebruiken vergelijken en komt men tot geheel andere resultaten. Hetgeen ik dan constateeren wil is, dat én het licht per lichtpunt én het licht per Watt-gebruik niet goedkooper wordt: welk laatste men toch van een moderne installatie met goede werktuigen mag verwachten. Dat het tegendeel gelukt is te bewijzen in voornoemd artikel komt hierdoor, dat men heel handig de gevaarlijke klippen rondgezeild is en het publiek niet gewaarschuwd heeft voor onderwaterklippen.

Als eerste voorbeeld haalt het bedoelde artikel een huisinstallatie aan van 80 Watt. De fout die hierin gemaakt wordt, is, dat men denkt dat iemand die een huis bewoont van huiskamer, slaapkamer en keuken, hiervoor ook in elk vertrek een lichtpunt neemt van Fl. 2.40. Maar zoo gek is toch niemand. Zoo iemand heeft het liefst maar één lichtpunt met twee lampen, ergo voor Fl. 2.40 per maand. Hoogstens zal hij twee lichtpunten hebben met vier lampen en betaalt daarvoor Fl. 4.80, en heeft dan nog één lichtpunt meer als met de nieuwe regeling in het voorbeeld door U genoemd. In het eerste geval is hij 100% goedkooper als nu uit; maar ook zelfs in het tweede geval komt hij nog goedkooper uit, omdat bij U de fout wordt gemaakt dat 30X240 = ± 7000 is, en vergeten wordt dat er ook nog maanden van 31 dagen zijn. Ik geloof vast dat met later met het aflezen van den meter zeker niet zoo vrijgeefsch zal zijn met eenige honderden Watts. Ik wil hiertegenover een ander voorbeeld stellen en wel het volgende, hetgeen in onze volkswijken veelvuldig voorkomt. Er zijn zeer veel menschen die thans maar een aansluiting hebben met twee lampen, en ze betalen hiervoor dus Fl. 2.40 per maand, en hebben, alhoewel soms geheel onnoodig, de geheele nacht licht. Bij het nieuwe tarief betalen zij echter voor klantrecht Fl. 1.50. Vervolgens laten zij zich instellen op 40 Watt en betalen aan belastingrecht 4X30 of Fl. 1.20. Daarbij nemen zij slechts 3 uur inplaats van de geheele nacht licht, en betalen hier voor 3X40X30 of 3,6 kilowatt X 0,12 is Fl. 0,44; in totaal dus Fl. 3.14, of Fl. 0,74 per maand meer. Begrijpt U nu waarom men zegt dat het licht duurder wordt? De volksklasse betaalt meer. Doch ook voor den middenstand is het al niet veel beter.

Neemt men een installatie, zooals men in de meeste middenstandshuizen aantreft, van 4 lichtpunten met 8 lampen, dan betaalt men daarvoor Fl. 9,60 per maand Met de nieuwe inrichting die tevens volgens U zooveel voordeelen geeft boven de oude installatie, zooals koken en strijken, laat hij de inrichting bestaan zooals zij thans is, en laat alleen zijn huis van een strijkijzer voorzien, wat toch voor een middenstands-woning zeker geen luxe is. Hij betaalt dan aan klantrecht per maand Fl. 2,50, vervolgens zou hij zijn stroombeperker kunnen laten instellen op 4 X 40 Watt of 160 Watt; doch omdat hij een strijkijzer aanschaft en natuurlijk ook gebruiken wil, moet hij zijn stroombeperker laten instellen op 400 Watt en betaalt dus aan belastingrecht 40 X 30 of Fl.12,00 per maand; hij betaalt dus alléén omdat hij een strijkijzer gebruiken wil Fl 7,20 per maand meer, als dat hij zou betalen als hij geen strijkijzer nam. Bovendien moet hij niettegenstaande deze hooge kosten de stroom van het strijkijzer volgens licht, en niet volgens krachttarief betalen. Gaat men nu 3½ uur stroom per dag stellen, dan betaalt hij aan stroom voor zijn lampen 3½ X 30 X 160 of 16,8 kilowatt X Fl. 0.12 is Fl. 2,02; dus in totaal Fl 16,52 voor dezelfde installatie, waarvoor hij vroeger Fl 9,60 betaalde, — alleen omdat hij een strijkijzer gebruiken wil, let wel WIL, want in dezen prijs is nog geen cent voor stroom voor het strijkijzer gerekend, hetgeen men ook veilig op Fl. 0,10 per dag rekenen mag of Fl. 3,00 per maand.

Als men deze cijfers beschouwt, zal men toch moeten toegeven dat het licht dat geleverd zal worden alles behalve goedkoop is; en mag men er in de groote bedrijven voordeel van hebben, de burgerij die in deze voorloopig wel de grootste afnemer zal blijken, betaalt veel meer als bij de vroegere regeling. Bovendien als men rekende dat men praktisch bij de oude regeling, het licht 3 uur per avond gebruikte, dan koste de Kilowattuur ongeveer Fl 0,67.

Bij de nieuwe regeling echter kost de stroom in het eerste door mij genoemde geval Fl. 0.87 per Kilowattuur, en in het laatste geval Fl. 1,03 per Kilowattuur. Dat wij derhalve niet kunnen spreken van goedkoop licht is mijn inziens meer dan duidelijk aangetoond, en mag men, wat men echter nog afwachten moet, slechts spreken van goed licht, hetgeen wij zullen hopen.

U geachte Redacteur dankend voor de verleende plaatsruimte.

L. VELTMAN.

Geachte Redactie:

Wij danken U beleefd voor de toezending van het artikel van den Heer Veltman, waarop wij met een kort commentaar volstaan om de onjuistheden van gemeld artikel aan te toonen, zonder verder in polemiek te willen treden.

Ten eerste zij opgemerkt dat het den Heer Veltman blijkbaar niet bekend is dat men in de moderne lichttechniek, de grootte van gloeilampen aangeeft in Watts, zoodat men zonder meer een aantal gloeilampen kan vergelijken met een bepaald Wattverbruik.

Wij hadden een voorbeeld aangehaald van een verbruiker welke ingesteld is op een hoogste vermogen van 80 Watts. Dit beteekent dat men dan ook werkelijk een electrische energie van 80 Watts kan verbruiken, dus meer energie dan wanneer men 1 lichtpunt bezit met 2 of meerdere lampen.

Een verbruiker welke op 80 Watts ingesteld is kan werkelijk op 3 plaatsen *gelijktijdig* licht branden, zoodat de vergelijking van den heer Veltman met 1 lichtpunt, hetwelk slechts op één plaats kan branden, in het geheel niet opgaat, waarmede genoemde Heer wel aantoont, dat de inhoud van het artikel van 6 October in Uw geacht blad nog niet geheel tot hem is doorgedrongen.

Dat er ook maanden zijn van 31 dagen is volkomen juist; het verschil in verbruiksrecht is daardoor echter zoo miniem dat men dat slechts in centen kan uitdrukken. Immers volgens de gegeven berekening zou de verbruiker gedurende één maand van 30 dagen 30 X 0.240 X 12 is 86.4 centen moeten betalen; indien de betreffende maand 31 dagen telt echter bedraagt het verschuldigde verbruikersrecht 31 X 0.240 X 12 is 89.3 centen, een verschil dus, van 3 zegge drie centen per maand.

Dat de Heer Veltman tot geheel valsche conclusies komt is niet te verwonderen, indien hij een Watt verwisselt met een Wattuur. Een Kilowattuurmeter wijst geen belasting aan, doch men leest er het energiegebruik gedurende een zekeren tijd op af.

Vervolgens haalt de Heer Veltman een voorbeeld aan van een stroomverbruiker welke slechts één lichtpunt bezit, welke dus ingesteld kan worden op een belasting van 40 Watts. De daarna gegeven berekening is volkomen juist en zal de betreffende verbruiker een stroomrekening van f 3.14 's maands hebben.

Een dergelijke klein-verbruiker zal niet meer dan 2 vertrekjes bezitten, welke hij volgens het nieuwe tarief *beiden* gelijktijdig zal kunnen verlichten door gebruik te maken van een 25 Watts resp. 15 Watts gloeilamp, zoodat ontegenzeggelijk ook deze verbruiker faciliteiten geniet, welke hij met het oude tarief moet ontberen, al is het dan ook juist in dit grensgeval. dat een dergelijke verbruiker iets meer moet betalen.

Ten slotte noemt de Heer Veltman de gemiddelde middenstandsverbruiker. welke 4 lichtpunten bezit met 8 lampen en dus momenteel f. 9.60 's maands betaalt.

Wij verwachten niet dat stroomverbruikers met een instelling van 160 Watts over zullen gaan tot electrisch strijken daar men daarvoor een instelling van 350 Watts benoodigt. Volgens de nieuwe tarieven is daarvoor verschuldigd een klantrecht à f. 2 50, een belastingrecht van 35X0.30 is f. 10.50 en een verbruiksrecht volgens de berekening van den Heer Veltman van f. 2.02, dus totaal f. 15.02.

Rekent men dat men 2 maal per week gedurende 3 uren strijkt en nemen wij aan dat een maand 5 weken telt zoo bedraagt de verschuldigde strijkstroom $\frac{30 \times 350 \times 12}{1000}$ is f. 1.26, zoodat de rekening in totaal f. 16.28 zal bedragen. Zou men met het huidige tarief over willen gaan tot het gebruik van een strijkijzer zoo is men daarvoor verschuldigd, indien het bovendien mogelijk ware) 9X2.40 is f. 21.60 aangezien men dan 9 lichtpunten van 40 Watts zou moeten aanschaffen, zoodat het voordeel van het nieuwe tarief bij een juiste vergelijking volkomen aangetoond is.

Bovendien heeft men dan ook 's avonds bij een instelling op 350 Watts de beschikking hierover en kan men indien gewenscht 9 lichtpunten gelijktijdig branden.

Een betoog als van den Heer Veltman, waarbij van scheeve verhoudingen wordt uitgegaan heeft o.i. zeer weinig waarde en meenen wij er aan te moeten herinneren dat de electriciteit en gevaarlijke klippen twee verschillende zaken zijn, waarmede niet op gelijke wijze moet worden omgesprongen.

Op de laatste opmerking verwijzen wij naar de bepalingen vervat in de aan de Ned. Ind. Gas Mij. verleende concessie, welke een gegarandeerde spanning voorschrijft, zoodat verder commentaar onnoodig is.

U dankend voor de verleende plaatsruimte, teekenen wij,

Hoogachtend

Voor de Nederlandsch Indische Gas Maatschappij.

STEINMEYER.

BERICHTEN

MISSIE-NIEUWS.

Op 3 October was het 55 jaar geleden, dat de Eerw. Zuster BERTRANDA, van de Zusters van Roozendaal, hier voet aan wal zette. Zuster BERTRANDA kwam in gezelschap van den W. E. Pater R. VAN DE VENNE.

Al die jaren heeft Zuster BERTRANDA hier onafgebroken gearbeid aan de opleiding der Curaçaosche jeugd.

Thans geniet zij een welverdiende rust op Welgelegen. Enkele jaren geleden, bij gelegenheid van haar gouden professiefeest, ontving Zuster BERTRANDA van H. M. de Koningin de hooge onderscheiding van Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

***

Gisteren zijn van Holland naar hier vertrokken per S.S. *Stuyvesant* de Eerw. Frater TARCISIUS, Superior Generaal der Eerw. Fraters, in gezelschap van de Eerw. Fraters ALANUS en ALARDUS. die na enkele maanden verlof in het moederland, hier terugkeeren, en den Eerw. Frater CAECILIANUS met diploma schilderen, bestemd voor het gesticht van Scherpenheuvel.

Aan allen wenschen wij een voorspoedige reis.

Gezaghebber van Aruba.

Deze week is van Holland naar hier vertrokken de heer I. WAGENMAKER, gezaghebber 1ste klas van Oost-Indië, die met verlof in Holland zijnde door den minister ter beschikking van den Gouverneur van Curacao gesteld is, om als gezaghebber van Aruba benoemd te worden, als opvolger van den Heer F. J. Quast.

Men moge over de hoedanigheden van den Heer Quast als gezaghebber van Aruba denken zooals men wil, algemeen is men ontevreden, om niet te zeggen verontwaardigd, over de wijze waarop deze ambtenaar, zonder eenige waarschuwing of kennisgeving van te voren aldus gedwongen wordt heen te gaan. En dat, terwijl toch reeds de sinds afgetreden Gouverneur in Holland om een nieuwen gezaghebber gevraagd had, en vóór zijn vertrek wist dat door den Minister conform zijn verzoek een O. I. Ambtenaar was aangewezen!

Hoe dit te rijmen is met het feit dat naar wij vernemen, nog bij zijn laatste bezoek de afgetreden Gouverneur zijn tevredenheid met het bestuur van den heer Quast als gezaghebber had te kennen gegeven, is ons niet recht duidelijk. Een fraaie geste lijk 't ons niet.

Ondersteunings-Comité.

Door Z. E. de wnd. Gouverneur zijn de volgende heeren aangezocht om zich in commissie te vereenigen, met het doel gelden in zamelen voor de slachtoffers van de stormramp van 13 September l.l. op onze Bovenwindsche eilanden.

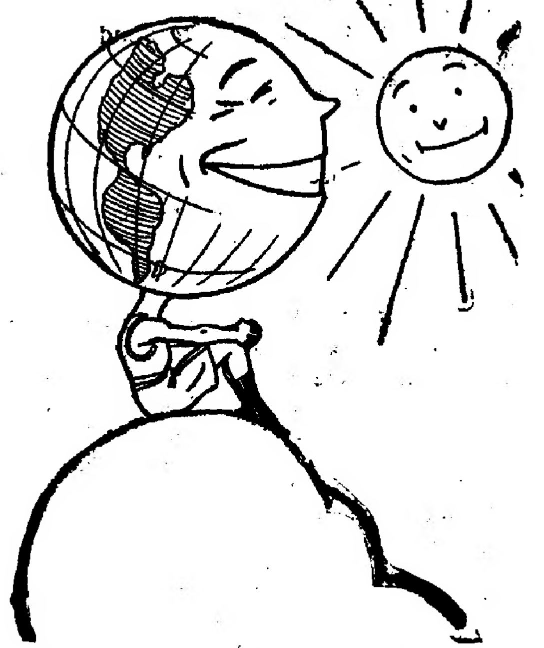
R. J. Beaujon Jr., A. F. Borren, Mortimer A. Correa, B. D. Duque, Ds. H. W. Eldermans, Dr. W. Ch. de la Try Ellis, J. M. J. Ellis, Dr. G. H. Eskes, G. J. Ferguson, C. S. Gorsira J. P. Ez., H. J. Cohen Henriquez, Pater H. A. B. Hulsman, S. M. L. Maduro, J. C. J. Mensing, H. Statius Muller, B. I. Mussenden, Julius L. Penha, Ir. I. Th. van Rosse, C. N. Winkel i B. E. van der Veen Zeppenfeldt.

Naar wij vernemen zijn de heeren verzocht Zaterdagavond ten gouvernementshuize bijeen te komen om in Comité te worden geinstalleerd en plannen te bespreken.

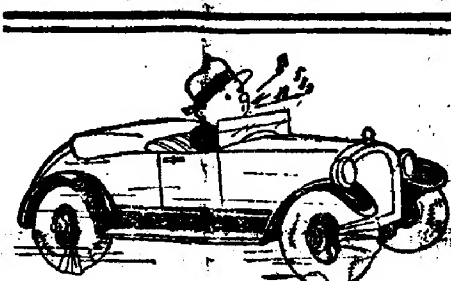
Diploma voor Machineschrijven.

Op 6 October hebben de Jongedames: Aura van Eps, Altagracia Willems, Davila Cardoze, Cornelia Simon, Carmen Nieuw en Arnolda Maduro, van het St. Martinusgesticht het diploma behaald in machineschrijven van den St. Genesiusbond te Rotterdam.

Onze gelukwenschen.

Gekaapt. Naar wij vernemen is er gisteren morgen telegrafisch bericht gekomen van Maracaibo, dat Kellermann, een der twee gevangenen, die enkele weken geleden op een Zondagmiddag uit de gevangenis alhier zijn ontvlucht, aldaar is aangehouden, en met het S.S. „Amor" naar hier zal worden opgezonden.

Jaarverslag van de Kamer van Koophandel en Nijverheid.

In dank hebben wij bovengenoemd Jaarverslag over 1927 ontvangen. Zooals steeds bevat dit jaarverslag vele kostbare gegevens omtrent den economischen en socialen toestand van Curaçao. Wellicht dat wij binnenkort enkele punten uit dif Verslag meer belichten zullen. Zij zijn 't de moeite waard.

Nieuws van Aruba.

„La Union" meldt dat de heer Th. Ruiz zijn plantage aan de „Arend Petr. Mij" verkocht heeft voor de som van f. 35.000. Naar verluidt is deze maatschappij van plan op de plantage „Bubali" waarvan wij onlangs den aankoop meldden, een hospitaal op te richten, terwijl de plantage van den heer Ruiz benut zal worden voor het teelen van groenten.

Volgens hetzelfde blad bezit de „Lago" of liever de „Pan-American" waaraan de „Lago" is overgegaan, thans aan de St. Nicolaasbaai 36 tanks van 80.000 barrels (van 50 galon) ieder, en 45 van 15.000 barrels. De maatschappij heeft thans met de „Chicage Bridge & Iron Works Co". een contract afgesloten voor den bouw van 10 tanks van 80.000 en 10 van 15.000 barrels. In Januari denkt men te beginnen met de rafinaderij, waarmede men volgens berekening 100.000 barrels per dag zal kunnen rafineeren.

Ook de „Eagle" gaat haar tankpark uitbreiden. Hoeveel is echter nog niet bekend,

Met de uitbreiding van het Hospitaal San Pedro, die men onderhanden heeft, hoopt men in 't begin van het volgende jaar klaar te zijn.

Nieuws van Bonaire.

„La Cruz" meldt dat op 30 September l.l. Bonaire een mooien regen gehad heeft, vooral aan de Noord- en Zuidkant.

Naar verluidt is een maatschappij, (men zegt S. O. C.) bezig Bonaire in kaart te brengen en overal inlichtingen in te winnen. Moge het de voorbode van iets goeds zijn.

De nieuwe electrische Centrale.

Met alle macht is men thans bezig om de stagnatie die door het te water en verloren raken van een gedeelte van het ijzerwerk, bestemd voor den bouw van de nieuwe centrale veroorzaakt was, weer in te halen.

Behalve het ijzerwerk is ook een der Dieselmotoren gearriveerd.

Deze motor weegt 95.000 kilo.

Op de verschillende punten is men bezig met den bouw der transformatorhuisjes, waarvan er enkele reeds zoo goed als klaar zijn. Deze huisjes komen te staan op het erf van het St. Thomascollege, bij Plantersrust, Cas Chiquito, van waaruit men heel de buurt tot op 600 à 700 M. van den weg af kan voorzien; later waarschijnlijk ook een op Welgelegen; verder op Belvedère, Kijkduinplein en Brionplein. Aan de Oostzijde van de haven komen ze te staan op het Wilhelminaplein, Concordiaplein, Scharlooweg, tegenover het tennisveld, Hof en Berg, Vianen en Parera.

Omtrent de straatverlichting is men nog met het Gouvernement aan 't onderhandelen.

Stormramp op Portorico.

Volgens een van Portorico ontvangen schrijven zijn er bij de laatste stormramp 260 personen omgekomen; geen 2000, zooals de eerste berichten meldden. Verschillende hulpcomité's zijn druk bezig met het opruimen van de ruines en het herstellen van de schade aan woningen en andere gebouwen aangericht.

OP DE 70e VERJAARDAG
van
FR. M. RICHARDUS
(16 October 1928.)

Vrienden, heft nu aan een jubelzang
Laat weer blijde schallen het: „Hij leve lang!"
Frater M. Richardus wordt nu zeventig jaar.
Juich nu vrij op onze Jubilaar!

Zeven kruisen en de tropenbrand
Konden hem niet buigen! Vast stuurt nog zijn hand!
Vuur nog in de oogen! In de stem nog staal!...
Blijf hier werken tot de Heer U haal'.

Eng'len wenken hem naar d'eeuw'ge woon,
Maar de jonge grijsaard vindt het leven schoon.
Taai wil hij nog zwoegen, zoolang God hem spaar.'
Leef, Richardus hier nog menig jaar!

Officiëele Berichten.

Van de vorige week.

Johan Silié is benoemd tot telegrambesteller bij den post voor draadlooze telegrafie alhier.

Aan de tijdelijke agenten van politie 2de klasse bij de Algemeene Politie in Curaçao E. Th. Fonseca en M. J. Th. van Embden is, op hun verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De leerling-seiner bij den post voor draadlooze telegrafie alhier O. L. Labega is benoemd tot seiner bij den Landsradiodienst in Curaçao.

Aan Mevrouw A. A. Donker-Philipszoon, onderwijzeres 3de klasse aan de Hendrikschool op Curaçao is, op haar verzoek, eervol ontstag uit 's Lands dienst verleend.

Van deze week.

De kommies der belastingen alhier A. M. Jourdain is voor den tijd van een maand geschorst.

Mej. D. S. P. van de Pol is benoemd tot tijdelijk schrijfster en werkzaam gesteld op de Inspectie van het Onderwijs alhier.

Mej. J. C. Statius Muller, klerk werkzaam op de Inspectie van het Onderwijs is overgeplaatst naar de Administratie van Financiën.

R. W. A. Dielingen is benoemd tot tijdelijk agent van politie 2de klasse bij de Algemeene Politie in Curaçao.

De loods voor de Paarden- en St. Nicolaasbaai en voor Druif op Aruba, tevens havenmeester voor de Paardenbaai L. A. Blom is naar Curaçao overgeplaatst om hier als loods werkzaam te zijn en de hulploods op Aruba H. C. J. van den Eeden is benoemd tot loods voor de Paarden- en St. Nicolaasbaai en voor Druif op genoemd eiland, tevens tijdelijk tot havenmeester voor de Paardenbaai.

De jongeling C. C. Perret Gentil is benoemd tot tijdelijk schrijver en werkzaam gesteld op het Departement van Openbare Werken.

Leo Herman Faverey is benoemd tot tijdelijk deurwaarder der belastingen alhier.

Petroleum in Suriname?

„De Surinamer," van 2 Aug. schrijft:

De vraag, of Suriname inderdaad petroleum in den bodem heeft, meer speciaal of de boorpijp op Paradise inderdaad op petroleum was gestooten, is thans, naar wij vernemen, wederom van bijzondere actualiteit.

Eenigen tijd geleden kwam een Duitsch ingenieur aan, de heer Houdelet, die in Brazilië in het petroleumbedrijf is werkzaam geweest en van daaruit naar Suriname reisde.

Voor zaken vertoevende in de Boven-Saramacca, meende hij sterke aanwijzingen voor de aanwezigheid van petroleum te hebben ontdekt, hetgeen hij ook officieel rapporteerde.

Na in aanraking te zijn gebracht met den heer Koker, wien voor petroleum onderzoek een monopolie is toegekend, maakte hij in gezelschap van den heer Koker en Mr. Bucaille een reis naar Paradise. De bekende boorpijp aldaar, die verstopt was, werd opengewerkt, met het gevolg, dat er onder meer grond uit geslingerd werd door druk van onderen af....

De meening van heer Houdelet is, dat hier wel degelijk petroleum moet voorkomen onder de boorpijp.

Een en ander leidde tot het besluit om zoo spoedig mogelijk tot eigenlijke diepboring over te gaan."

„Suriname" van 31 Juli schrijft over deze oliekwestie:

„Trots alle tegenspraak van zekere zijde, lijkt meer en meer dat er groote waarschijnlijkheid bestaat, dat er in de kolonie petroleum voorkomt; immers uit de indicaties verzameld op Paradise in Nickerie, is naar deskundig oordeel, vast komen te staan dat men hier niet te doen heeft met *moerasgas* doch wel met oliegassen."

20 Sept. l. l. schrijft „De Surinamer"

De vorige week, na zijn terugkeer uit Nickerie, hadden wij een ontmoeting met Ir. Houdelet, die op Paradise, op de bekende plaats, waar boringen waren verricht naar petroleum, onderzoekingen had ingesteld.

Ofschoon schaarsch, waren zijn mededeelingen merkbaar optimistisch toen hij ons een reageerbuisje vertoonde met vrij groote blokjes asphalt, in een licht bruine vloeistof, welke, naar hij ons mededeelde, van Paradise afkomstig waren.

Heden werd deze mededeeling ons bevestigd door den heer Koker, die ons met het rapport van den ingenieur monsters liet zien van de vondsten op Paradise.

Bij boring werd op ongeveer 100 M. diepte een laag kleine zeeschelpjes aangetroffen en daaronder z. g. oliegrond, waaruit een bruine vloeistof, die de ingenieur hield voor ruwe olie, naar boven kwam.

Deze olie werd den militair apotheker Nielsen afgestaan ter analyseering.

Bij destillatie op 180 gr. werd daaruit een heldere vloeistof verkregen, naphtaline benzine. Bij 250 gr. olie van heldere kleur en daarboven de zg. smeerolie, die als residu achterbleef.

Het soortelijk gewicht der ruwe olie werd aangegeven als 0.834.

Vrijdag vertrekt de heer Koker met den ingenieur naar Paradise om de boringen voort te zetten op grooter diepte. Men heeft n. l. reeds de beschikking over buizen, waarmede tot 350 M. kan geboord werden.

Het ligt in de bedoeling wederom monsters te nemen ten overstaan van een gouvernements-vertegenwoordiger, die de monsters zelf zal verzegelen en opzenden voor onderzoek.

Merkwaardig is volgens den ingenieur, dat de lagen, die hij op 100 M. aanboorde te Paradise, door hem in Springland (Demerara) eerst op 1500 M. zijn gevonden.

Met belangstelling zien wij het resultaat der verdere onderzoekingen tegemoet.

Bekendmaking.

De verkoop van Juweelen en van gouden en zilveren voorwerpen ter Spaar- en Beleendbank van Curaçao beleend van den **2den Januari 1927** *af tot en met den* **30 Juni 1927** *onder* **No. 9583 O.** *tot en met* **8410 P.** *zal plaats hebben op Donderdag den* **18st October a. s.** *'s morgens ten* **negen uur** *en volgende Donderdagen.*

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen door de aanzuivering der verschuldigde interesten

Curaçao den 29ste Augustus 1928.

De Voorzitter

6 *H. J. COHEN HENRIQUEZ.*

De afstand van Caracasbaai.

II (Slot).

De mededeelingen van den gouverneur aan den K. R. bevestigen de gegrondheid der critiek op den afstand van de Caracasbaai zonder behoorlijke waarborgen voor het openbaar belang.

In onze vorige artikelen over dit onderwerp hebben wij het ook gehad over den toegangsweg tot de Caracasbaai en hebben wij dien een openbaren weg genoemd. Deze schijnbare vergissing grijpt de gouverneur nu als hoofdpunt aan om de onbetrouwbaarheid van onze mededeelingen in het licht te stellen. De kwestie van dien weg is echter niet hoofd-, maar slechts bijzaak. Hoofdzaak is en blijft, dat de C. P. I. M. thans heer en meester is over de Caracasbaai en, desgewenscht, aan een ieder het landen en het betreden van het vroeger gouvernements- thans erfpachtsterrein kan beletten.

Wij willen ons nu ook eens wat grondiger bezig houden met dien al of niet openbaren weg.

Tot 1922 — in welk jaar de weg over de plantage Jan Tiel, leidende naar het thans in erfpacht uitgegeven terrein, door het gouvernement werd aangekocht — was het noch aan schrijver dezes, noch waarschijnlijk aan de meeste menschen op Curaçao bekend, dat die weg eigenlijk een particuliere weg was, slechts met een servituut van overgang tot een wegbreedte van 3 meters belast, „ten behoeve van het gouvernement van Curaçao en ten dienste van het Quarantaine-etablissement". Men beschouwde hem eenvoudig als een gouvernementsweg, gebruikte hem dan ook als zoodanig en vatte de vergunning, die vereischt werd om de Caracasbaai, bij het Quarantaine-station, te bezoeken eenvoudig op als een vergunning tot het bezoeken of bezichtigen van de quarantaine-inrichting met al hetgeen als aanhoorigheden daarvan was te beschouwen. Men zal moeten erkennen, dat die opvatting ook de meest redelijke en logische was.

Schrijver dezes heeft ook niets bemerkt van een andere, minder redelijke opvatting bij het bestuur van Curaçao, toen hij, onder het bestuur van gouverneur Nuyens, in zijn kwaliteit van inspecteur der belastingen, in verband met gerezen vermoedens dat er langs de Caracasbaai en andere baaien in de buurt daarvan clandestienen invoer van sterken drank plaats vond, een surveillance-post vanwege den belastingdienst noodig oordeelde en den hulploods aan de gemelde baai als hulp-commies der belastingen voordroeg. De regeling is overeenkomstig zijn voorstel tot stand gekomen en hij kan verklaren, dat noch hij, noch zijn ambtenaren ooit van eenige belemmering om ook over land aan de Caracasbaai te komen, iets heeft bemerkt.

Dat de weg over de plantage Jan Tiel naar de Caracasbaai niet in den volsten zin van het woord een openbare weg was, is, zooals hierboven reeds werd gereleveerd, eerst algemeen bekend geworden, toen hij in 1922 door het gouvernement werd aangekocht. Maar toen mocht men ook met recht aannemen, dat hij, als hij dat vroeger niet reeds was geweest, van dat tijdstip af wel degelijk een openbare weg was geworden.

Wat hiervan ook zij en hoedanig de vroegere of latere opvattingen ook mogen geweest zijn: of het publiek vroeger ook geen aanspraak kon maken om geregeld op het thans in erfpacht uitgegeven terrein te komen; dan wel, of het, gelijk de directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst thans constateert, nimmer een recht is geweest en ook nimmer eenige plicht van den O. G. is geweest om permitten af te geven — men zal althans dit ééne willen toegeven, dat de tijden zijn veranderd en mèt de tijden ook de beteekenis van de reeds zoo meermalen genoemde baai en van de rol, welke zij thans of in de naaste toekomst als auxiliaire haven zou hebben kunnen spelen. En dan zal men tevens ook inzien, dat het toch niet aangaat thans de verouderde opvattingen omtrent het niet bestaan van rechten en plichten, met betrekking tot den toegang tot de baai en het afgeven van permitten, in toepassing te willen brengen. Wie dit niet terstond inziet en toegeeft, zal zich moeten, afvragen, waartoe dan de bedoelde weg is aangekocht, waar het bestuur toch voor de richtige uitvoering van den quarantaine-dienst immers een alleszins voldoend servituut van overgang daarover had!

Er is meer.

Er is thans een hek geplaatst, bewaakt door een portier van de C.P.I.M. die men passeeren moet om van de landzijde op het erfpachtsgebied te komen. Ook vroeger was er al ook een hek dat den toegang tot het terrein van de quarantaine-inrichting — wij zullen kortheidshalve maar zeggen: het schiereiland beheerschte. Maar.... — en hierin ligt het zwaartepunt van de situatie — het tegenwoordige hek staat niet op de plaats, waar het vroegere stond, maar meer landwaarts in waarschijnlijk op den aangekochten weg over Jan Tiel. Op grond van inlichtingen van zeer betrouwbare personen, die met den toestand bekend *moeten* zijn, kan bijna met stelligheid worden verzekerd, dat thans — in tegenstelling met voorheen — niet de toegang van de landzijde naar het schiereiland alleen, maar naar de baai zelve, het water dan van de Caracasbaai, is afgesloten.

De Gouverneur ontkent in zijn hooger aangehaald schrijven aan den Raad, dat er eenig verband zou bestaan tusschen den afstand in erfpacht van het besproken domein aan de Caracasbaai en de havenverbreeding. Het zou toch, volgens den bewindsman, „te Curaçao van algemeene bekendheid zijn, dat reeds onder het bestuur van Gouverneur Helfrich, ja, al vroeger, de toen reeds absoluut noodig geachte verbreeding van den havenmond een ernstig object van studie is geweest. Ir. Van der Breggen zou reeds plannen daartoe ontworpen en een aanvang gemaakt hebben."

Wij zouden hier willen vragen: wie verzint toch die dingen?

Wat in den boezem van het bestuur is omgegaan; of gouverneur Helfrich, die ook naar buiten getoond heeft een vooruitziende politiek te willen voeren, al dan niet zijn gedachten heeft laten gaan ook over een toekomstige verdere verbreeding van den havenmond en of Ir. Van der Breggen reeds de groote lijnen van zulk van werk heeft uitgestippeld, kan de outsider noch weten noch beoordeelen.

Maar dat een en ander van *algemeene bekendheid* zou zijn en dat Ir. Van der Breggen reeds een aanvang zou hebben gemaakt met het werk der *verdere* verbreeding — wij spatieeren hier het woord „verdere" omdat er onder gouverneur Nuyens reeds een aanzienlijke verbreeding van den havenmond heeft plaats gehad, welk werk ongeveer een jaar vóór het optreden van gouverneur Helfrich door ir. Van der Breggen was *voltooid* moet ten stelligste worden tegengesproken.

Van algemeene bekendheid is daarginds wel, dat meergenoemde gouverneur Helfrich groote plannen had met betrekking tot de havenverbetering. Wij noemen maar zijn plan tot den aankoop van de plantage Parera en van eenige aan de Overzijde gelegen panden met het doel om daar kaden aan te leggen, enz. enz.

Wij, voor ons, blijven het er voor houden, dat als thans wordt overgegaan tot een verbreeding van den havenmond, dit werk wel degelijk verband houdt met de uitgifte in erfpacht van „een gedeelte van het domein" aan de Carasbaai. Teekenend is in elk geval, dat de C. P. I. M. die in 1925 erfpachtster zou worden, reeds in 1923 en 1924 op de verbreeding van den havenmond en, naar wij vernemen, laatstelijk op het betrachten van spoed bij het werk heeft aangedrongen. De C. P. I. M. schijnt, zou men geneigd zijn te zeggen, dan toch meer oog voor het verband te hebben dan het Bestuur.

Ten slotte een enkel woord over het aan ons adres gerichte verwijt van stemming te maken tegen de C. P. I. M. Schrijver dezes meent reeds bewijzen genoeg te hebben geleverd, dat hij in waardeering voor hetgeen die maatschappij voor den oeconomischen vooruitgang van Curaçao tot stand heeft gebracht, voor niemand behoeft onder te doen.

Het eerste bewijs daarvan heeft hij in ditzelfde blad geleverd kort na het optreden van den thans demissionairen gouverneur, in den tijd toen de persoonlijke betrekkingen tusschen den landvoogd en den toenmaligen blijkbaar niet zeer diplomatischen directeur der C. P. I. M. den heer Bierman, niet over-vriendschappelijk waren.

En het jongste kan men vinden in het Avondblad van 30 Juni j.l. waarin hij de beteekenis der C. P. I. M. voor Curaçao zóó groot noemde, dat het welbegrepen belang van Curaçao eischt, dat van de zijde van koloniaal bestuur en regeering de grootst mogelijke welwillendheid tegenover bedoelde maatschappij wordt betracht."